

Canada deel 6A

Over de boottrip naar Toronto Island Park is niet veel te vertellen, behalve dat ik 2 uur heerlijk gevaren heb met mooi weer en dat Peter prachtige foto's heeft kunnen maken van de kustlijn van Toronto.

Wel zag ik op één van de eilanden joekels van boten nog overdekt voor de winter. We konden tussentijds uitstappen op een van de eilanden, maar besloten om toch te blijven zitten.

Kijk, het zonnetje scheen wel, maar er was die nare koude wind! Niet bepaald aanlokkelijk voor een prettige wandeling of, zoals meer gedaan wordt met mooi weer, op bepaalde plaatsen een BBQ houden.

Diep in mijn hart wilde ik dolgraag terug naar Old China Town waar we opnieuw langskwamen, maar ik troostte mijzelf met de gedachte dat Vancouver er ook één zou hebben.

Eindelijk was het dan zover.....de Niagara Falls.

We zijn met Ilse en familie in één auto gegaan. Het was toch een knap stuk rijden, maar in de auto verveelde ik me niet door de verhalen van haar familie.

Zo'n natuurverschijnsel kan ik haast niet beschrijven. Het is adembenemend! Met enorme kracht stort het water met veel geraas van een grote hoogte naar beneden. Omhuld door een waas van waterdruppels (lijkt wel op een wolk) heeft het geheel iets mystieks.

De Falls transporteren via de rivier de Niagara zo'n 14 miljoen liter water per minuut van Lake Erie naar Lake Ontario, wat een schouwspel oplevert dat al sinds mensenheugenis de grootste trekpleister van de

Niagara Escarpment vormt.

We hingen minutenlang aan de vrij lage omheining om er alleen maar naar te kijken. Met bordjes werd gewaarschuwd er niet overheen te stappen, want dat was levensgevaarlijk.

Ilse vertelt dat er toch per jaar een aantal personen te betreuren vallen die op die plek zelfmoord hebben gepleegd.

Behalve dat we op de boot kunnen stappen 'Maid of the Mist' om pal langs de Niagara Falls te varen, is de omgeving op toerisme ingesteld met een

tentoonstelling, souvenirshops, prachtige winkels en een restaurant dat heel magnifiek is. De nabije omgeving, blijkt later, is ook heel bezienswaardig.

Er was toevallig een Oldtimer show aan de gang. Ze reden trots rondjes in hun oude car.

Gesua ging ons voor om tickets te kopen en we liepen een stuk naar beneden om bij de boot te kunnen komen. Het was daar een drukte van jewelste en we stonden in de rij keurig op onze beurt te wachten totdat we aan boord konden gaan. Heel brutaal wurmde zich een groep Japanners met elleboogwerk naar voren, maar Gesua liet zich niet uit het veld slaan. Een kleine Jap liep voorop met een vlaggetje en

zeg, ik ga daar niet tussen staan! Schreeuwen, zoals ze gewend zijn, helpt niet, want het geraas van het water maakte dat onmogelijk.

Bij het instappen op de boot kregen wij een opgevouwen regenjas en ik had nogal moeite dat geval aan te trekken. We zagen eruit als aliens. Tussen haakjes: die regenjassen mochten we houden en die heb ik meegenomen voor The Kids. Cool, was hun reactie.....

Wel was het lachen zoals we eruit zagen. Door de dunne regenjas, die ik bijna over mijn ogen had getrokken, kon ik toch goed zien. Ik waarschuwde Peter dat hij zijn fototoestel beter niet mee kon nemen, maar tja.....

Flarden van 'regen' en later een enorm gekletter van de waterval op ons hoofd was spectaculair toen we dwars er doorheen voerden, tenminste dat gevoel had ik. Ook klonk er naargeestig gegil op van mensen die zich wild schrokken. Wij konden ons nog enigszins beschermen door onder het kleine afdak van de bovenverdieping te schuilen. Maar toch kon ik minuten niets meer zien door de stroom water die over mij heen kwam.

De boot voer behendig langs uitstekende rotsblokken en soms hingen we daarbij ineens links- of rechtszij, daarbij vervaarlijk dicht langs de rotsblokken. Ik zag het al helemaal voor me in grote krantenkoppen: Maid of The Mist verongelukt tijdens een tocht.

Ineens was alleen het geraas van de waterval te horen. We deden stoer en hingen aan de reling om de waterval van dichtbij te bekijken.

Ik had dolgraag de trip nog eens over willen doen. Om zoiets te mogen beleven....., tjonge het was een grootse ervaring!

Er was nog een waterval, iets kleiner. Die ligt op Amerikaans grondgebied.

Deze is ook te bezoeken, maar dan moeten we eerst via een lange brug de grens oversteken naar de USA. Midden op deze brug bevindt zich de controlepost van de Amerikaanse douane. We zouden dan een toeristenkaart voor een dag moeten kopen. Ik zag daar ook geen Maid of Mist heen en weer varen.

Er stond die dag nog heel wat op de planning en ik laat me verrassen.....

Wordt vervolgd,
Mila